PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

OR-05.0057-1056/XXII/07

Kraków, 24. 10. 2007

Pani
Marta Patena
Radna Miasta Krakowa

W odpowiedzi na Pani interpelację w sprawie szkodliwości działania stacji bazowych telefonii komórkowej umieszczonych w pobliżu placówek oświatowych, zgłoszoną na XXII Sesji Rady Miasta Krakowa w dniu 10 października 2007 r., uprzejmie informuję:

Podstawowym źródłem prawa polskiego w zakresie ochrony środowiska przed elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym jest ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (tekst jednolity: Dz. U. Nr 129, poz. 902 z późn. zm.). Zgodnie z art. 121 tej ustawy ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska poprzez utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach oraz zmniejszanie poziomów pól elektromagnetycznych, co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 122 ww. ustawy minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określił w rozporządzeniu z dnia 30 października 2003 r. (Dz. U. Nr 192, poz. 1883) dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposoby sprawdzania dotrzymania tych poziomów. Wartości dopuszczalne poziomów pól zostały zróżnicowane i zależą od ich częstotliwości. W rozporządzeniu tym sposoby sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych określono poprzez podanie metod wykonywania ich pomiarów. Pomiary te wykonuje się do wysokości 2 metrów nad powierzchnią ziemi albo innymi powierzchniami, na których mogą przebywać ludzie (w miejscach dostępnych dla ludności).

Zasięgi występowania pól elektromagnetycznych o wartościach wyższych od dopuszczalnych w otoczeniu anten stacji bazowych telefonii komórkowej są zależne od mocy doprowadzonej do anten i charakterystyk promieniowania tych anten. Metody techniczne ochrony środowiska przed promieniowaniem elektromagnetycznym niejonizującym w przypadku stacji nadawczych, w tym stacji bazowych telefonii komórkowej, polegają na separacji przestrzennej miejsc przebywania człowieka i obszarów o zbyt intensywnym poziomie wypromieniowywanych pól. Separacja sprowadza się głównie do takiego usytuowania anten nadawczych stacji, aby dla danych parametrów nadawania, pola docierające do miejsc przebywania człowieka były w pełni bezpieczne dla stanu jego zdrowia.

Zgodnie z art. 122a ustawy *Prawo ochrony środowiska* prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne, o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, są obowiązani do wykonania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania instalacji lub urządzenia oraz każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji lub urządzenia, w tym związanej z modyfikacjami w wyposażeniu instalacji lub urządzenia, o ile mogą one mieć wpływ na zmianę poziomów pól elektromagnetycznych, których źródłem jest instalacja lub urządzenie.

Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku i obserwacja zmian dokonywana jest w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska zgodnie z art. 123 powyższej ustawy jest zobowiązany do prowadzenia okresowych badań kontrolnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Ma on również za zadanie sprawdzać, aktualizowany corocznie, rejestr zawierający informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, z wyszczególnieniem przekroczeń dotyczących terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności.

W Polsce dopuszczalny poziom gęstości mocy promieniowania elektromagnetycznego w miejscach dostępnych dla ludzi nie może przekroczyć wartości 0,1 W/m^2. Przepisy chroniące ludzi i środowisko naturalne uwzględniają fakt stałego przebywania ludzi w oddziaływaniu promieniowania elektromagnetycznego, w tym dzieci, kobiet w ciąży, osób starszych, niepełnosprawnych i chorych. Komisja Europejska ds. Normalizacji Elektrotechnicznej ustaliła dopuszczalną wartość gęstości mocy promieniowania elektromagnetycznego, w której nie może przebywać ludność na poziomie 4,5 W/m^2dla anten pracujących w paśmie 900 MHz i 9 W/m^2 dla anten pracujących w paśmie 1800 MHz. Przepisy amerykańskie są jeszcze bardziej łagodne dla operatorów sieci telefonii komórkowej, gdyż określają powyższy parametr w pierwszym przypadku na poziomie 6 W/m^2, a w drugim na poziomie 12 W/m^2. Z wyżej przedstawionych kryteriów wynika, że obowiązujące w Polsce przepisy należą do najbardziej rygorystycznych na świecie.

Od sierpnia 2005 r. odpowiednio do zapisów ustawy *Prawo ochrony środowiska* oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. *w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko* (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.) Prezydent Miasta Krakowa wydawał decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach dla stacji bazowych telefonii komórkowych instalowanych m.in. na placówkach oświatowych i w ich pobliżu. Do wniosku o wydanie decyzji konieczne było sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Powyższe przedsięwzięcia wymagały uzgodnień Wojewody Małopolskiego (pod względem ochrony środowiska) oraz Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Krakowie (pod względem zdrowotnym). Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko podlegał ocenie i konsultacji społecznej. W trakcie prowadzenia każdego postępowania była dokonywana analiza warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych, jak również stanu faktycznego terenu, na którym przewidywana jest realizacja inwestycji. Sprawdzano, czy przy aktualnym zagospodarowaniu terenu wokół stacji bazowej telefonii komórkowej ponadnormatywne promieniowanie znajduje się w wolnej przestrzeni, niedostępnej dla ludzi.

Każdą stację bazową należy oceniać indywidualnie, a uzgodnienia Wojewody Małopolskiego, Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Krakowie wydane

w trakcie prowadzenia każdego z postępowań, sprawozdania z pomiarów promieniowania elekromagnetycznego wykonane po uruchomieniu stacji przez jednostki posiadające akredytację do ich sporządzania, stanowią jednocześnie opinie w sprawie oddziaływania danej stacji bazowej telefonii komórkowej.

Informuję uprzejmie, że na terenie Miasta Kraków prowadzony jest przez Małopolskiego Inspektora Ochrony Środowiska monitoring promieniowania elektromagnetycznego, którego wyniki nie wykazują przekroczeń ustalonych wartości gęstości mocy promieniowania w miejscach dostępnych dla ludności.

Urząd Miasta Krakowa nie dysponuje opiniami ekspertów w sprawie *„szkodliwości działania stacji bazowych telefonii komórkowej umieszczonych w pobliżu placówek oświatowych"*, a postępowania w sprawie środowiskowych uwarunkowań są prowadzone na podstawie ww. przepisów prawa z uwzględnieniem stanowiska kompetentnych organów uzgadniających.

Temat zagrożeń wynikających z działania stacji bazowych telefonii komórkowej był omawiany na posiedzeniu Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska Rady Miasta Krakowa w dniu 8 października 2007 r. Sprawy dotyczące promieniowania i prowadzenia postępowania związanego z oceną oddziaływania na środowisko zostały omówione przez Pana dr. inż. Jacka Bonenberga, biegłego Wojewody Małopolskiego w zakresie sporządzania ocen oddziaływania na środowisko. Z materiałami z powyższego spotkania można zapoznać się w Referacie Obsługi Sesji Komisji Rady Miasta Krakowa Kancelarii Rady Miasta i Dzielnic Krakowa.

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

Jacek Majchrowski

Otrzymują:
1. Adresat
2. Kancelaria Rady Miasta Krakowa i Dzielnic Krakowa
3. Wydział Kształtowania Środowiska
4. Pełnomocnik ds. Ochrony Informacji Niejawnych
5. Biuletyn Informacji Publicznej
6. A/a